

כדי להציל את הרבים ממכשול איסורי חרם ח"ו.

קיצור דיני הנהגות החרם.

(מלוקט מחכמת אדם כלל קעד [יו"ד סי' של"ד])

חרם קשה מנידוי שנידוי פירושו לשון הרחקה
אבל חרם יש בו קללה שהרחיקוהו וגם קללוהו

(חכמת אדם סי' קע"ד סי' ב)

א. מי שהוא בחרם אין יושבין בד' אמותיו, היינו ד' אמות לכל רוח ואפילו ברשות הרבים. (שם סעיף ד)

ב. נוהגין לגרשו מביהכ"נ כדי שלא ידחוק יחידים שצריכים להתרחק מד' אמותיו. (שם סעיף ב')

ג. אסור ליכנס לבית המנודה כשהוא שם בביתו דכל הבית הוי כארבע אמות ואין חילוק בין עומד ליושב כשהוא שם בביתו. (שם סעיף ב')

ד. אסור לאכול ולשתות עם המנודה או המוחרם. ואם ירצו בית דין יכולים להחרים האוכל והשתות עמו והיושב בד' אמותיו (שם סעיף ב וסעיף ו)

ה. אין לדבר עם המוחרם אלא לצורך. כמו שידבר עם האבל. (שם סעיף ב)

ו. מוחרם שמת בית דין שולחין וסוקלין ארונו, היינו שמניחין אבן על ארונו ללמדך שכל המת בחרם חייב סקילה. (שם סי' ג')

ז. המוחרם אסור בתכבוסת ובתספורת וי"א גם בנעילת הסנדל. ואין מזמנין עליו ואין כוללין אותו לכל דבר שצריך עשרה. (שם סעיף ב)

ט. יש רשות ביד הבית דין להחמיר עליו שלא ימולו את בניו ושלא יקברוהו אם ימות, ולגרש בניו הקטנים מבית הספר ואשתו מבהכ"נ עד שיקבל עליו את הדין.

(שם סעיף ו)

י. אם זלזל בחרם ולא נהג בעצמו דין מוחרם אין מתירין לו עד שינהג איסור כימים שנהג בהם היתר. (שם סעיף כג)

נא לשמור על קדושת הקונטרס